

gaar løs paa det første det bedste Objekt, han finder. Han hader ikke dette Objekt. Det er heller ikke Objektets Lidelse, han attraar, men det er Øjeblikkets Overlegenhedsfølelse, han tiltrænger. Derfor er ogsaa en Bølle, der nylig har faaet Prygl, i Virkeligheden for svagere Personer den værste at møde. Det er altsaa saaledes, at Prygl i Virkeligheden skærper Lysten til at give Prygl.

Ethvert ordentligt Menneske føler med sig selv, at han vilde betragte det som en dyb legemlig og aandelig Beskæmmelse og Nedværdigelse, om han blev straffet med Prygl, og derfor slutter han meget let, at noget lignende er Tilfældet ogsaa med Bøllerne. Men der maa man huske paa, at for en professionel Bølle hører Prygl og Knubs til Livets daglige Hændelser, til Dagens Orden, og han er vant til legemlige Lidelser af langt større Omfang end det, som nogle Slag Rotting kan byde ham. Normalt har han derfor heller ikke nogen anden Æresfølelse, der bliver krænket, om han faar Bank, end den, at han bliver den lille. Det eneste, som derfor den professionelle Bølle i Virkeligheden respekterer, er Arbejde og Frihedsberøvelse, thi hans Ideal er det at leve fri og ubunden mellem Kammerater paa de saakaldte Bølleknepper, og det, der derfor vil hjælpe — for saa vidt Straf i det hele taget hjælper —, er den betydelige Skærpelse af Reglerne om Frihedsstraf, som Lovforslaget jo dog indeholder, og hvormed man sikkert kunde slaa sig til Taals.

Dette er Grunden til, at vi, der i Fjor stemte mod § 5, heller ikke i Aar kunne gaa med til denne Paragraf. Det, der foreslaas i § 5, er, at naar en Mand 2den Gang straffes for Vold, og der ikke er hengaaet 5 Aar siden første Gang, skal han have Prygl; altsaa, den der efter 4½ Aars Forløb igen begaar en Voldsgerning, skal have Prygl. Den, der derimod venter, til der er forløbet 5 Aar, slipper for Prygl, selv om han maaske begaar en Voldshandling, som er meget værre.

Men desuden skulle Pryglene ogsaa anvendes paa de Personer, som gøre sig skyldige i gentagen Utugt med eller uterligt Forhold mod Pigebørn under 12 Aar, men overfor dette vil jeg sige, at det vil være i allerhøjeste Grad stødende at anvende Prygl overfor dem, da det er Personer, som for største Delen lide af kønslig Perversitet. Efter den gældende Praksis blive de vel dømte som tuldt tilregnelige, og man naar derved at gøre dem uskadelige for et længere Tidsrum. Men det

er derfor ikke mindre givet, at de lide af en sygelig og abnorm Form for Kønssdrift; det er i og for sig en stor Ulykke for de paagældende, og en Ulykke, som endogsaa ofte har ramt dem uden deres egen Skyld. Samfundet maa selvfølgelig sikre sig, væрге sig overfor disse Personer; her er Indespærring ogsaa det rette Middel. Men at give dem Prygl til, er i Virkeligheden et ganske unyttigt Barbari.

Jeg nævnte nylig Indholdet af § 5, for saa vidt Bøllerne angaar. Men er det ikke saaledes, at det, de Medlemmer og i det hele taget de Mennesker, som ville gaa med til Prygl, ønske, er, at Pryglene skulle til, naar alt andet glipper? Ud over dette gaa jo ikke deres Ønsker. Men dette er jo paa ingen Maade opfyldt ved Lovens § 5. Det er ikke, naar alt andet glipper, at man skal gaa til Prygl. Men dette vil naas ved de Ændringsforslag, som vi have tilladt os at stille. Thi disse Ændringsforslag medføre ganske vist, at Pryglene gaa ud af Loven, men de forhindre paa ingen Maade, at der overfor de værste Bøller bliver anvendt Prygl som Straf. Det, vi nemlig foreslaa, er dette, at de, som blive straffede med Tvangsarbejde for Voldshandlinger, skulle indsættes i en Statstvangsarbejdsanstalt, og til denne skal Justitsministeriet tillige kunne overføre fra de kommunale Tvangsarbejdsanstalter de mest uregerlige, som findes der. Og endelig, for saa vidt man skulde gaa til at benaade nogen, som er idømt Straf-arbejde, til at have Tvangsarbejde, da skulde ogsaa saadanne kunne indsættes i denne Tvangsarbejdsanstalt. Men hvad der altsaa her har Betydning, er dette, at Folk, som ere dømte for Vold, skulle ikke ind i de kommunale Tvangsarbejdsanstalter, men ind i en Statstvangsarbejdsanstalt: *der* skal altsaa Frihedsberøvelsen ske, *der* skulle de tvinges til Arbejde, og *der* skulle de straffes, for saa vidt som de forse sig, og *der* ville vi altsaa gaa med til dette, at man som Straffemiddel skal kunne anvende de disciplinære Straffe, som i øvrigt ere hjemlede for Statens Strafanstalter. Og til disse Straffe hører Prygl. Derved vil der altsaa opnaas, at Pryglestraffen kan komme til at blive anvendt paa de Personer, som begaa Vold; det vil sige, at ingen unddrages derfor, som overhovedet begaar Vold, medens Pryglestraffen efter Lovforslaget ikke bliver anvendt paa den, som begaar Vold — usafhængig af Voldens Størrelse —, naar Volden ikke begaas, før et Tidsrum af 5 Aar er forløbet. Efter vort Ændringsforslag ville Prygl blive anvendte